

ประเทศไทยยังคงติดอันดับ Top 10 ประเทศที่สร้างขยะทะเลมากที่สุด ในโลก และแนวทางที่จะช่วยลดปัญหาขยะพลาสติกสู่ทะเลได้คือ ลดการใช้พลาสติก และเพิ่มการนำขยะพลาสติกกลับมารีไซเคิลเพื่อใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด

ระบบการจัดการขยะบนบกยังไม่มีประสิทธิภาพมากพอส่งผลให้ขยะพลาสติกหลุดรอดไปสู่แหล่งน้ำตามธรรมชาติ ดังนั้นการจัดการขยะบนบกจึงต้องเริ่มต้นตั้งแต่ต้นทาง ล่าสุดมีการจัดทำ “โครงการลด

แก้ปัญหาคือ 'รีไซเคิลพลาสติก' เกิดได้จริง

พลาสติกฟุตพริ้นท์” (Plastic Footprint) โดยสมาคมการจัดการของเสีย(ประเทศไทย) (SWAT) เพื่อแสดงเจตจำนงและความมุ่งมั่นที่จะลดการปนเปื้อนของขยะพลาสติกสู่ทะเล ศึกษาการใช้และทิ้งพลาสติกในปัจจุบันเพื่อหาโอกาสในการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสนับสนุนการลงมือปฏิบัติให้เกิดผลเป็นรูปธรรม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปเนต มโนมัยวิบูลย์ หัวหน้ากลุ่มวิจัย Circular Economy for Waste-free Thailand (CEWT) มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง กล่าวว่า เป็นความตั้งใจที่เข้าร่วมโครงการในการวัด Plastic Footprint ว่าแต่ละที่ใช้พลาสติกในปริมาณมากขนาดไหน ประเภทพลาสติกที่ใช้มากที่สุดคืออะไร พร้อมตั้งเป้าหมายลดการใช้และออกแบบวิธีการจัดการขยะพลาสติกแต่ละประเภท ซึ่งเป้าหมายท้ายสุดของการร่วมมือในเบื้องต้นนี้คือ การสร้างโมเดลต้นแบบในแต่ละภาคส่วนตลอดห่วงโซ่ของ

การผลิตและการใช้พลาสติกเพื่อนำร่องและขยายผลให้กับองค์กรอื่นในระยะต่อ ๆ ไป

ผศ.ดร.ปเนต กล่าวว่า การนำพลาสติกชนิด PET มารีไซเคิลเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้เกิดการลดปริมาณขยะและทำให้เกิดการหมุนเวียนทรัพยากรมาใช้ในอุตสาหกรรมการผลิตได้ แม้ปัจจุบันมีแค่พลาสติกกรีไซเคิล PET ส่วนหนึ่งจะสามารถนำไป upcycling เพื่อผลิตเป็นสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้น เช่น เสื้อผ้า สิ่งทอ เครื่องประดับ เฟอร์นิเจอร์ ฯลฯ แต่ส่วนใหญ่สามารถรีไซเคิลได้เพียงรอบเดียว นอกจากนี้เม็ดพลาสติกกรีไซเคิลอีกส่วนหนึ่งที่มีการปนเปื้อนก็จะถูก downcycling ผลิตเป็นสินค้าที่มีมูลค่าด้อยลง เช่น ถุงขยะดำ ถัง กะละมัง เป็นต้น โดยการรีไซเคิลแต่ละรอบคุณสมบัติของวัสดุพลาสติกจะลดลงเรื่อยๆ จนสุดท้ายก็ไม่สามารถรีไซเคิลได้ต้องทิ้งไป ดังนั้นแนวทางที่จะเป็นการลดขยะและช่วยหมุนเวียนการใช้ทรัพยากรได้อย่างยั่งยืนควรจะเป็น closed-loop Recycle ซึ่งเป็นการ

รีไซเคิลสินค้าใช้แล้วนั้นนำกลับมาผลิตเป็นสินค้าแบบเดิม

ผศ.ดร.ปเนต กล่าวว่า ปัจจุบันไทยยังไม่สามารถนำขวดพลาสติกกลับมารีไซเคิลกลับเป็นบรรจุภัณฑ์ที่สัมผัสอาหารหรือเครื่องดื่มได้เนื่องจากข้อจำกัดทางกฎหมาย แม้ในขณะนี้จะมีข้อเสนอให้มีการปรับข้อกำหนดเพื่อเปิดให้สามารถนำพลาสติกกรีไซเคิลมาใช้งานตรงส่วนนี้ได้ แต่ตัวเลขค่ามาตรฐานที่จะใช้ในประเทศไทยก็สูงเกินไปจนทำให้ไม่สามารถเกิดขึ้นจริงในทางปฏิบัติ ในขณะที่เดียวกันเรากลับปล่อยให้มีการกรีนวอชิงขวด PET ซึ่งนอกจากมาตรฐาน food grade และ food safe ของหมึกที่ใช้แล้วยังทำให้การรีไซเคิลขวดเครื่องดื่มทำได้ยากขึ้นด้วย

เป็นเรื่องที่หน่วยงานที่รับผิดชอบจะต้องเร่งพิจารณาแก้ไข เพื่อให้ระบบการรีไซเคิลพลาสติกมีประสิทธิภาพและเกิดขึ้นได้จริง.

y_38@dailynews.co.th

